

Jeg kan naturligvis ikke udtale noget bestemt om, hvorledes Statsregnskabet vil slutte, men jeg tror, at man kan have godt Haab om, at det vil vise en Balance til den gode Side.

I Betragtning heraf er der ikke noget bedrøveligt i den finansielle Stilling, tværtimod! Det er min Forgængers store Fortjeneste, at han fra den Tid, han overtog Finanserne, har bragt dem ind i det sunde Spor, hvori de nu ere. Indtægterne ere stegne saa betydeligt, at man er kommen bort fra det aarlige Underskud, som de tidligere Statsregnskaber viste, medens vi dog have haft Midler til at løse adskillige store Opgaver. Den finansielle Tilstand er altsaa ikke bedrøvelig, men naar vi se ud i Fremtiden bør vi ubetinget erindre, at vi staa overfor store ny Udgifter. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vilde gøre denne Samling og dens Virksomhed saa ringe som mulig, han vilde binde et Ris, og saa fandt han de Ting, som kunde være mest forhadte i visse Kredse, at binde Riset af. Han glemte, at der ogsaa i denne Samling er andre Ting end de, han nævnte, at der er de vigtige og store sociale Love, som ville koste mange Penge, men som ogsaa ville stifte megen Gavn og skabe megen Lykke, netop i de Samfundslag, som han gerne vil gøre sig til speciel Talsmand for. Jeg nævner Tuberkulose-loven, jeg nævner Loven om Ulykkesforsikring for Søfolk og Loven om vanartede Børn og andre Love, som dette høje Ting meget godt kender. Der er godt Haab om, at disse Love ville blive vedtagne, og de ville medføre ikke ubetydelige Udgifter i de kommende Aar, som man ogsaa maa tage i Betragtning.

I en Række af Aar ville vi have en stadig Udgift til Bygningen af Københavns ny Banegaard, derefter staa Christiansborg Slot for. Naar Kommissionen har afgivet sin Betænkning, skulle vi gaa til Ombygningen deraf, og det vil ogsaa koste adskillige Penge. Ærede Medlemmer vide, at vi have en Kommission, der undersøger, hvilke Baneanlæg der kan tænkes at burde komme for i de nærmeste Aar. Fra denne Kommission vil der i Løbet af Sommeren eller i hvert Fald til Efteraaret komme en Betænkning, og det kan sikkert ogsaa ventes, at denne Betænkning vil stille Krav til Statskassen. Saa komme vi til det Tidspunkt, da Staten skal indløse sine Forpligtelser ifølge Tiendeloven, og ogsaa dette vil stille ikke ubetydelige Krav. Altsaa Summen af disse Betrag-

ninger fører til, at den finansielle Stilling er ganske god, at Indtægterne ere jævnt stigende, at der ingen Grund er til at vente, at denne Stigning ikke skal vedvare, men at der ogsaa meget nær foran os, saa nær foran os, at vi kende dem alle, ligge betydelige Opgaver, som ville kræve store Tilskud af Statskassen, saa at der er al mulig Grund til, at man saavel fra Rigsdagens som Administrationens Side handler varsomt med Finanserne. Navnlig vil jeg advare imod, at man gaar her og smuldrer Indtægter væk, som Statskassen har, uden at det gør paaviselig Nytte. Det er meget mere fornuftigt at opbevare dem saaledes, at naar de store Opgaver komme, man da virkelig staa rustet til at løse disse Opgaver til Bunds.

Naar jeg nu har Ordet til Slutning ved denne Finanslovbehandling, vil det maaske ikke være utidigt, at jeg siger et Par Ord om de ny direkte Statsskatter, som for første Gang findes opførte med de fulde Beløb paa Danmarks Finanslov. Disse Skatter have jo givet Anledning til mange Aars Forhandlinger, og under 1ste Behandling af denne Finanslov udgjorde Diskussionen om Skattelovene ogsaa en væsentlig Del af denne Behandling. Den Gang drejede Diskussionen sig saa godt som udelukkende om den kommunale Skattelov. Derfra hentede Regeringens og Flertallets Modstandere de Angrebsvaaben, som de førte imod os. De troede, at de i den Misfornøjelse, der havde vist sig ude i Landet med Ligningen i Henhold til den ny kommunale Skattelov, havde fundet en væsentlig allieret. Det lød ogsaa fra den Side den Gang, at nu saa man, at Misfornøjelsen med den kommunale Skattelov var slem, men man skulde blot vente til Efteraaret, saa skulde man se, at Misfornøjelsen med Statsskatterne blev meget værre. Nu ere vi komne over det Tidspunkt, da Statsskatterne første Gang ere opkrævede. Begge de ny Statsskatter har man lignet, og begge ere opkrævede. Og naar man sammenligner Befolkningens Stemning nu med Stemningen straks efter, at den første Ligning efter den kommunale Skattelov var lagt, maa det slaa en, hvilken Forskel der er. Der er saa vidt mig bekendt, efter at man har begyndt paa Opkrævingen af Statsskatterne, ikke kommet for Offentligheden noget virkeligt Udtryk for Misfornøjelse, der har ikke lydt Klage, ingen høje Raab. Det er, som om man har fundet disse Skatter naturlige, retfærdige og ret selvfølgelige. Det er jo ikke,